

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

7785 52

M 16

7785

5-2

ط
ن
نقد ۳۰۰
۹۸
۳۰۰

Amritsar.
10.11.27.
W.I.

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم
احمد و شاپادشاه را که نهاده از عالم را بیاورد و همه جهان را بکشد از دست او بگذرد
صانع که بطن خود چندین نبات و حیوانات را خالصتی داد و هر یک را طبعی نهاد
که در او است و ما را احمد و شاکلی و در او و کتاب بر بهتر اینها و سرور صفیای رسول
صلی الله علیه و آله و سلم و یاران او با در خدای الله علیه و آله و سلم **باب** در آنکه علم
شرقیست بر علوم کبریا حاکم حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم علم الاشیان و علم
الانسان و دانستن این علم بر عقل واجبست و آدمی را در اوقات از علم و کتابی
خلاف این باشد و ما خواستیم که از تجارب استادان خلاصه بنائیم و از تجارب خفیه
هم جمع کرده و در کتاب درج کردیم تا خلق الله از این مسجع گرفته و شتر طلب که
اگر شتر علت بیمار را ندانند بر مکتب علما نروند چرا که مزاج آدمی مختلف است بعضی
سرد و بعضی گرم بعضی خشک بعضی رطوبت و بعضی سرد و بعضی گرم و بعضی سرد و بعضی گرم
مگر از اینها در مورد اصطفا لازم است و ما همه را بجزیه کرده از کتاب حکما
و این کتاب را بحکم مدع نام نهادیم و به پنجاه و پنج باب مرتب گردانیدیم **باب**
اول در دانستن مزاجها اگر مزاج بیمار گرم بود ثبوت آن او آنست که از آب
سرد و یخ سرد راحت یابد و در شیر خشک موافق بود و از شراب و غذای خنک
و جاذب خنک سبک آید و اگر مزاج بیمار سرد بود از یخ و آب گرم و آب گرم و آب گرم و آب گرم
در شیر و آب گرم موافق است و از شراب و غذای گرم سبک آید و اگر مزاج بیمار
تر بود ثبوت آن او آنست که از آتش و گرمی و بسیار خواب و تر از بیداری و خواب
از دهن و زخم و تب و سفید تر قاروره بود و اگر مزاج بیمار خنک بود علامت آن
آنست که بسیار خنک و سرد تر دهن و صحت و تب و سفید کشنده و دیو خنده
و از اسهال و اسهال بسیار رخ و رطوبت ماعی و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال

خ

نویس

و کسر را در دو جمله و جدا از هم از این سببی و در دالو و ضرافه مضمیف از او
بماز خاصه هر یک یکی می شود و اوصاف و عقیدت آن نیز از او
بود و در قرآن از اما و کسر دو در دو **باب هفتم** در تپ خواب و بیداری
و بهترین وقت خواب آنوقت بود که طعام از معده گذشته و قوت فاعل از کوه و در وقت
گذشته و خواب را خلاصه حرارت اصلا را ضیف کند و تن را در آن گذراند
و خواب روز چهارم از آنکه در خانه در رختان و در کام و نوله آلود و رنگ سر بتاب
کند و ضرافه سه و در آن از زبان دالو و بی رختی حرارت غیر از آن که در
شام خفتی طعام او را گذرد و بر پشت خفتی فضل و ما از آن در نوله و فاعل و در
فست آن خواب باید از زمان دالو و اگر کسر خواب را باید از زخشی و از آن
آسی یا از آن آب بکشد و بر کف پا و ناف روغن مقله یا روغن خیل و مال
و در غذا چاره صحافی یا کم گو گو که در کوه در افکند **باب هشتم** در تپ ریاضت
تپ که پیشانی تندتر اصل ریاضت است حرارت اصلا را فرو نوله و فضل و در روز
اندو تن یا نه تخمید و اما وقت ریاضت آنوقت است که طعام اضمین شده و طبع
اجابت کوه و صدر ریاضت چند آنکه رنگ از او فرو و کشتن و طبع و تن
و اگرگاه از مانده نود و غرق خواهد بود باز آید و ریاضت بپوشد و تنی بر کشتن
و البته سختی و چوکان نفی و در فصل کشتن کشتی است **باب نهم** در تپ هر سه درگاه
و فضل و تن کوهانیه و عروق متعاقب آن را دفع بایک و اگر تصور است از آن در
بیر آید و اگر سه روز در عادت نکرده و اما آنکه غذا کسر خونی تا امتلا نکرده
و اگر با فربه دره دار و بایه خونی بایه که قبل از او از او چند روز بر اینر کند تا در
سده کشتن به معده احرای کند و ضرافه فاعل را نه و طبع را از آن که در آن دارد

25

سید

vi

12

四

26

246

7410

27

خون و بلور از ریاضت دارد و در وقت بی خوابی و غم و اندوه و در وقت
در زنی بسیار و اگر چنانچه از دست کسی در آید و در وقت اول چند روز با اول فصل کباب
تا ماه رمضان در آن و اگر در وقت عادت نباشد اول ایام قیام خون
بجای قوت و خفت و یک روز بعد از دراز دیگر هم ایام طولی خون تا جوی خند و خفت
و جابت کند و نبشیم حب قوت یا با خون اگر قوت قوت نبشیم خفت تا با
خون اگر ضعیف نبشیم خفت قوت یا خون کباب و اگر در وقت قیام خون
سنگ آید که خون تا در وقت بشوید و بعد از آن غرض از آب بخند و چند روز
خون در از غذا و ریاضت دارد و از خون کباب کف همدار و آنکه دارد خون
عادت در وقت کباب یا با خون و اگر از عادت بخند و خون بیمارها مختلف بدیه
بدانکه ضار است و اگر از خون چهار خط آفرید و هر را بر اعتدال نهاد و اگر یک از خط
از اعتدال برای بیمار و علت بدیه آید اگر صفا یا بلغم یا کودا غالب آید آن خط
را استخوان یا یک کودا خون غالب سرگ یا یک کون و اگر در سه خط افراط
کند که در وقت صوف کند باید که احصاء کند و خوب کف همدار تا از اعتدال بیرون
نیاید با طبیب باید که بداند سخت تیز عمل کنند و از داروهای مسهل زهره در
عمل کنند و از داروهای که مائل کرده ایم و از استادان به تجربه رسیده آن
ایام صفا و حب بسیار و حب الذهب و قوت یا ازین دارد و قوت یا قاطع همه
و بخت هر که صفا غالب کند بر وجه درم ایام صفا در آنست و قوت یا زیاد کند
و اگر قوت ضعیف نبشیم دانت اضافه کرده حب بند و کباب بخند و اگر بلغم غالب
کند و تیز و دانت هم خطرناک کند و اگر قوت ضعیف نبشیم کباب تیز زیاد کرده
حب بند و کباب و اگر کودا غالب نبشیم درم افیتون زیاد کند و حب بند
و در وجه مفصل بکودم و کباب زیاد کند و اگر عرق لب و قوت نبشیم ایام

...

۵۰
آتش

四

22

صورت نخست که باغ از چند قهوه مان با شیرین و گلاب و روغن
چون و خدادنه کرم زجاج را غدا خفت بیه خولو چون حوره یا آلو یا کنگر
یا قلیه کدو یا قلیه خیار و سر د زجاج را غدا لطیف یا بل کرمان یا به خولو چون
نخود آرب که قدر در اصل و زویه در و گوشت که د قلیه کبوتر بچه یا کبوتر بچه یا کبوتر
فریه و خدادنه تو زجاج را قلیه یا کبوتر بچه و گوشت و در اصل و زویه و کبوتر
داخل کند و اگر اشتها قاصر شود هر روز نوشد از د چو و اگر سده مع کسه مکیه را
کون چو و در زبانی است بر این کند **باب پنجم** در تدریس آبهاتی در شان و بهاران را
آب سیر و خولو زبانی دالو و عصه ها و بنده را افغان دارد و آب دوت و آب دود دارد
آب کرم خولو عده را است کند و طعام را بر سر عده آلو و آب شیر کرم عده را
از تر بنویسد و ماده کرفه را نیز و قویج را و دود دالو و آب صول بنامش
و پس از رفیق که با نه نقصان دالو و اگر فزاج کرم کبوتر عده کرم کبوتر زبانی
نه دالو و دل کرم کبوتر کبوتر زبانی کبوتر زبانی باز دالو و اضلاط از بانه
شدن باز دارد و قشنگی بنام و اگر عطش کاذب بشماره باد میان و آب
بجوشان و بهالاید و باز حورو و جلاب خام طبعی را نرم کند و جلاب
بجمله غذا ده **استند** در شاف شیر ابها مغف شیر اب کبوتر خدادنه صفا
دالو و دالو و قشنگی بنام و بهت ها صفا و دالو و دود و کبوتری کبوتر خدادنه
تر را دالو و سده مکیه و بر قان را و غ که و خدادنه کرم عده را
شراب یا تر زبانی و کبوتری را و افقت و شراب حافی شاد و خدادنه
عده سرد در اثر معده کدو دالو و شراب غلبه الشعلب آما سها بنام
کدو دالو و فزاج کرم و خشت را شراب آلو و شراب غولان بنام و شراب غولان
و شراب سیر کدو دالو و خدادنه در د کرده و در دشت و کرده و قویج را

عم

سم

اندر

فیروز و در این روز از هر یک از اینها یک کوبیده و در
 روح معالجات و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 از هر یک از اینها یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
باب دوم در تدریس که کون کسر را در سینه بخورند و در این روز یک کوبیده
 ضعیف بود و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 تم تربیت در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 عسل و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 آب گرم بخورد و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 غلیظان آید و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 در طبع و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 کند و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 چندین که در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 از این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 خلط کند و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 مکرر و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
باب سوم در تدریس که کون کسر را در سینه بخورند و در این روز یک کوبیده
 عسل و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 بخورد و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده
 در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده و در این روز یک کوبیده

آب

وینا بختیاریه سینه اند و طلب از او در هر حال آنچه بخواهند
و طلبه کفایت بر عین این بود با شکر از این بابت و در هر حال و با بونه و اندر
نخه نشستی و مالیدن و اگر قبضه فوثر بر عینه و شرب آب با بار و در هر حال
و قهواب در دم اسبقول اند و طلب جام دهند و شرب عسل و حقه باده
و از شرب با حوله و شرب از صندل و آب کدو و آب خربزه و هندو و کنگر و در هر حال
و سکه از درخت بختیاری و کافور و در هر حال و بختیاری و کافور و در هر حال
طبیایه و کافور و کافور و کافور و کافور و کافور و کافور و کافور و کافور
از هر یک پنج درم و آب لیمو و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور
در درخت با باده اسبقول بر نشسته و قهوا کند هر یک در دم و در هر حال
و خواهر در باز و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور و کافور
از هر یک در دم با شرب آب یا با شرب آب سبب و در هر حال و کافور و کافور
دیگر بر سر سام صواد است و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور
در هر کس پنج رتبه بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور
در هر کس پنج رتبه بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور
دیگر از خود است بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور
در هر کس پنج رتبه بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور
دیگر بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور
تا لیکن میسر شود و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور
در هر کس پنج رتبه بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور
در هر کس پنج رتبه بختیاری و بختیاری و در هر حال و کافور و کافور و کافور
تا لیکن میسر شود و در هر حال و کافور و کافور و کافور و کافور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بی دلالت که از حد برین نماند و در دلش از حد دور است و چون
عقلش در حد است و با آنکه در حد است و عقلش از حد دور است
کثیر خشت شد حتی که در حد است و در حد است و در حد است
عقلش از حد دور است و در حد است و در حد است و در حد است
و با آنکه از حد دور است و در حد است و در حد است و در حد است
تو قایا بگویم و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
نیم در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
میلش از حد دور است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
همه در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
کثیر بر این کرده و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
یک ماده است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
اسوانه افته علیهم آن اگر ماده از دماغ افته باید کرد و همه است
بهره منفه و خطر بود که بزرگ که در حد است و در حد است و در حد است
و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
روغن منفه در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است
که در حد است و در حد است و در حد است و در حد است و در حد است

سودا و بیشتر از خون شراب فراط ایمن باید که از شراب خوردن
 نه زکریا گوید و قمر صواع با غش و معلوم کن هر دردی که آگاهی است
 در **جسم** چشم بیمار در گوشت و آن اول است صفوا
 یعنی سودا و اما نکته صفوا در طبع آن طبع و آب آب انار ترش و
 غیر آن و غیر حش نم باید کرد و مطبوخ تر اندر موافق قوت شیر زنان
 سودا در دماغ بفرغ بر مغز کل گشته بر چشم نهادن درد
 چشم نباشد اگر از دماغ اول در دماغی که در آن قوت زن از آن
 جانب که درد میکند و اگر هر چشم درد کند از هر دو جانب که زن پس
 طبع نرم کند آب بود و قوی حش یا حبش یا ریا ریا یا ریا یا قوی یا قوی
 اگر طبع یا بود از صفوا اسواغ ماده که حش که در سرد و در کوه شد
 و شفاف بر بود یا مکن **جسم** آن بکمر نه بر کل رطوبت و یون سبب صف
 آب باشد و شفاف کند با شیر زنان یا صفوا بفرغ بایند و در چشم کنند
 در هر روز سه بار بعد از شفاف سپیده یک نواهی پس برین صفت بکمر
 سپیده اندوز صف عیا و یون کثیرا بفرغ بفرغ بر شفاف کند
 بکمر نه بفرغ از زیر صدم از زودت درم دم کتر از دم دم (فیون نه)
 بشیر زنان باشد و شفاف سازند **جسم** بکمر نه از زودت در مکن نباشد سوده
 در چشم کند و در چشم را با و کمر نه **جسم** بکمر نه از زودت جوایف و در
 زن حل کند و در چشم چکان درد و ضربانی را دور کند مکن **جسم**
 بکمر نه در جهان موصوفه و شسته و تقوی که ده و در چشم کند چشم را قوت
 و است را باز دارد **جسم** بکمر نه پوست هیله زرد و حله که تا کحل شود
 در چشم کنند ماده بسل را دور کند و **جسم** هر با بود نباشد شیر زنان

صف

در چشم چکان

[illegible]

آهنگ

در علاج اسهال که بایار می آید و بصورت قیاس دیگر بکمر نهفته و در هیچ
بودنه کمر و در شش بیا آن دارد بیا فاس مبر و کنه را دارد و اگر کنه بود
ویشی جان شرب بیا آن بزیاده و اگر ریشی فوسفات صومر رخ از رخ عقیق فوسفات
ساق کاد و صومر طلا کنه و اگر ریشی تر بو بکمر نهاده و مار و پیر مرغ و

44

[illegible]

و غار کف نشانی از روز و هر چه در آن کف می افتد به دندان باد و خوب نشانی از
 نفع بود و خون آسن باز دارد **بکمر نه** دست اندازش و نیز آن که کم نماند تا برین
 شود آنرا بگویند و قدر از آن که یاد افتاده کف هر چه در او در کف افتاده و در کف
 و هر روز سه مرتبه درین دندان بالاد **پوست عیانی** را در او سر که کوشه و در او
 دارد و دندان را در او کند **بکمر نه** کف کند تا و نیز این هر چه را بگویند و معلوم باشد
 و بکمر نه دندان را آن بر اند که مایه یزد و جرب است **بکمر نه** کف کند و معلوم
 شود از او و شب یا قدر از او کف می برد و دندان مانند کف کند
 که دندان سفید کند و برون و آن خوشی کند **بکمر نه** کف کند آنگونه کف دریا سفید چنان و آن سفید
 از هر کاه در عا و صا کف و فاسر سید من عود کوه از هر کاه یکم ز کف است
 کوه کف بک دندان مانند جرب است **دار و هر چه** در آن خوشی کند و دندان کف کند
بکمر نه بکمر و دست می نهد و آن پرین کف مساهل کوه با در او کف بقدر و در او
در عیال زبان و صق **بکمر نه** فوش و در عا و صا کف و فاسر سید من عود کوه از هر کاه یکم
 دندان و زبان بالاد **آماسی** زبان و در کف از زرد زبان میزد و در او از زرد **بکمر نه**
آب عین الثعلب و آب تاروش و ساق و کل غلوسطر از زرد و پوست از زرد و کاه
 و جرب است **بکمر نه** آب عین الثعلب و آن تاروش کف است و از آن آب در دندان
 و از او از زرد **بکمر نه** فوش و در عا و صا کف بقدر و در او
 خون ظاهر شود که از زرد زبان یا قیض و ساق چنان کند و اگر در دندان
 با زرد **بکمر نه** در زرد **بکمر نه** آب عین الثعلب و در زرد **بکمر نه** در زرد
 غوغه کند اگر ضاق بخور و حله و دیگر نرزد و درین مطبوخ مصفا چیر خوشی حل کند و بعد
 غوغه کند **بکمر نه** در کف خطیط و در کف یک و بر از او در او راصلید کند و در
 کف یک خط کند و در غوغه کند و در کف خط کند **بکمر نه** در کف خط کند

[illegible]

روز

[illegible]

21

22

کونانی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از کوه شکر و کوه کباب و کوه ...
 جلوه نیرود دارد و بری صفی کبر نه قو
 رویه جن جنیلان انوار منون نسل نسله و غوان در صحرای سادون فطر سادون کافیکو
 نفع خفت از هر یک درم سه دراکمه در عسل صفی کچی کند و در وقت خواب سه درم
 از آن بخورد و حقه کون بری صفر بود و دارد بگرد و اکلید الکلی شکر درم با بونه یک تان
 صحرای خشت نبتان سه درم یک کوی درم یک کوی سه درم چهار کوی سه درم و در کرباب
 کجوش نه تا سه یک یا نه و جالایه و ده درم فلوکی و ده درم فانیه و ده درم کسل دران
 آب بگذارد و با زبانه لایه و سر درم از این سه درم در عسل حبل کند و عمل کند
 در عسل و دماطس و این عسل است که شکر از غایب و آب کجوش و در آن
 بر روی آیه و قرآن و کبر و در کرباب و آب و آب انار و کجوش و در آن
 و در عسل که حقه نرب و کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب
 کل و قرصی تا نیش و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب
 کثیر خند و باد که صیف نه و بریان کرده سه درم کل نفع کل از هر یک سه درم
 صفر و یا درم حنظل و یا قیاض و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب
 سازه از هر یک درم نرب و یک قرص و در آب انار و کجوش و در کرباب و در کرباب
 بری صفر و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب
 بر مضر کرده اند در عسل و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب
 علامت آنست از هر یک که زرد بود و اگر آید که در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب
 فو و یا نه خلیل و نه و قیاض و یا قیاض و یا قیاض و یا قیاض و یا قیاض و یا قیاض
 بایه کوبیده صفی کبر نه کاه کبابه بپوش کند و بر کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب و یا در کرباب
 آب و در عسل که کجوش و در عسل که کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب
 و در عسل که کرباب و در عسل که کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب و در کرباب
 نیم درم صحرای سادون فطر سادون کافیکو

از قیاض
 از هر یک یک درم

[illegible]

دولت

169

05

شد تا قند علیله او اسسول باه و جبین و مطبقه افینون بعد از اسسول
 چوب خنجر دها کتر چوب کنی و از نب رسته طلائد **علیه** در علیله حیات
 و آن الزام است اول حیر لوم سببتر اوقات مانده که بود نوع دوم بتدقیق
 نمود بانه و بعضی مدقون صلب و ضعیف و متواتر بود و موضع دگ کرم تر از خار دیگر بود
 اگرگاه غذا خورده بی ارزان یک زمان عوارش تبس بدید آید و بعضی قوی تر که دوا را
 علامت قوی بود **علیه** خفقی در جایی که خنجر بود و در آب بن معتدل و آب
 نیم گرم و در صفت مار و در مرقه که دوا میدی میکند و در از جراحی و کتاب
 بر طایفه تازه که مار و در و شکر و ثبت طبایع اسسول و در آن مکتوب معافی بود
 و اقوامی کافور و زربض می کنند و در او و غذا تکیه که دوا یا قلیه صابون
 نوع سیم مطبقه این تبس تر از آید سبب این لبها را خون بود و در آن پوشیده
 بود که باه یون و خون باشد از به یون باید که و مطبوخ هدیه زرد اسسول کون
 و کهنی ساده و در آن زربض را زرش می مالد **نوع** بت چهارم حرق گویند در آن
 این تب لخته بود اندرون کوزان تر از به یون بود و نشخا عظیم و زبان و دشت
 و قمر سیاه بود **علیه** سکمی ساده و زربض معتدل و قرصی کافور و بجای آب غار
 آب که دوا آب بنزد اندر آب هر چهار و کتاب و اسسول کون از
 فلوس و مطبقه غار اندر می کنند **نوع** پنجم بت غریض خالی است این تب
 میروز گیرد و میروزنه و در تب او هفت **علیه** و کترین چهار ساعت بود آنچه
 از خود اسسول کند و از غریض خالی در **علیه** اگر علیله صواب کند هفت نوبت
 تبش مخفف شود و چهار نوبت بگذرد **علیه** سکمی سرد که دهنه یا زرد غریزه یا زرد
 او روز در آن صابون یا بلورانه تر تب سکمی دهند یا تب نیم گرم و قدرتی
 کند و از مقصود در آمدن چیز مانده آب گرم دهند یا سکمی تا آن طریقی
 بلانزد و در فوکار و در ماز فوکاراکی خود دتی که ماه کوه و روز آن زمان

[illegible]

کوه که بارش طلاق کند که با آب کثیف بارش طلاق کند در غلغله آماکی که غلغله آن
 تی بو بکند و شقی نباشد اندر که کل کوه و آن که آب جاپیزد و دینیه بر آن تر کرده
 بر سر خیزد و آب کثیف ببلوط تر کرده به بندند و تدبیر کوهان جیب خیزد **علیه**
 صیانه مردم داخلین بکند از نه و از غدا تا غلیظ از سر آید **طالع** و غلغله
 لون او سیاه بگو یا بقی از آب سبز از نه و کوشی بو یا خفقی آورد **علیه** آن که آب
 صندل و قوی کافور دهند و آن موضع را جی می کنند آنکه کشته و تا آنکه خون را برون کند
 مع غلغله گرد کند **دختر** آماکی سر در زامنی غلغله آن که زدن سر و تخم
 و پنج اقیون سوده طلاق کند و اسبغولی به که تر کرده به آن موضع نهند و هر ساعت
 تا آب ببلوط تر کند **کری** که خشت را با آب جیبی می کشند و باقی سر و خاکی را کوه در آید
طالع بکند و تخم زرد را و زرد او را تا از هر یک ده در کوه و کوه به کوه طاق آید
 سه از نوای مجرب است **الغیا** تخم خشی کوه اندر که تر کرده و کل طلاق کند
علیه که کوه بکند و زرد او را طویل خشت الغصه زرد چوبه سیاه باشد هم را کوه
 و بجهت بقدر حاجت در که تر کرده بر کل کل کند و در که مایه یا مینی آتش طلاق کند غلغله
 مجرب است **علیه** موفقی آتش در صحنه مخمور و روغن کل مالند و یا روغن ماهی
 طلاق کند مجرب است **علیه** ب لول الملک اوله

و سیاه از آب
 جاپیزد و در که تر کرده
 بخواتش آید و در
 که مایه

[illegible]

